"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ— ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ କର ତା'ପରେ ନିଜର ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଅ, ଚାରିଟି ବିଗେନ୍ସ ଆଟ୍ ହୋମ୍ (ଦାନ ପୁଣ୍ୟ ନିଜ ଘରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ) ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସୁଖ ଅଥବା ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ବିଧି କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ପବିତ୍ରତା । ଯେଉଁଠାରେ ପବିତ୍ରତା ରହିଛି ସେଠାରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ରହିଛି । ବାବା ଆସି ପବିତ୍ର ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କୌଣସି ବିକାର ନଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜାରୀ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ କେବେହେଲେ ପଚାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ବିକାର ବିନା ଦୁନିଆ କିପରି ଚାଲିବ ? ଏବେ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ । ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କହିପାରିବେ ତ ଶାଳିଗ୍ରାମ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବେ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ସନ୍ ଅଫ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଶାନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇ କୌଣସି ଉପାୟ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ହିଁ ଅଟେ । ପୁଣି ଉପାୟ କ'ଣ କରିବେ ? ଏହା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେହି ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ କହିଥାନ୍ତି ଆମକୁ ସେଇଠାକୁ ନେଇଚାଲ ଯେଉଁଠି ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପାଇବୁ । ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଚାହିଁଥା'ନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ତ ପବିତ୍ରତା ଦରକାର ନା । ପବିତ୍ରକୁ ପାବନ, ଅପବିତ୍ରକୁ ପତିତ କୁହାଯାଏ । ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଡାକିଥା'ନ୍ତି, ଭଗବାନ ଆପଣ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇ ଚାଲନ୍ତୁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ ଦୁନିଆରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ନେଲାବାଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ରତା, କଳିଯୁଗରେ ଅପବିତ୍ରତା । ତାହା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ, ଏହା ହେଉଛି ପତିତ ଦୁନିଆ । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଦୁନିଆ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅଟେ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ମନୁଷ୍ୟ କମ୍ ଥିବେ । ସେହି ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ହୋଇଥିବେ ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତାକୁ ହିଁ ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆ ଅଥବା ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ପରମପିତା ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ଦୁଃଖଧାମକୁ ବଦଳାଇ ସୁଖଧାମ କରିଥା'ନ୍ତି । ସୁଖର ବର୍ସା ନିଶ୍ଚିତ ବାବା ହିଁ ଦେବେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଭୁଲିଯାଅ, ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହାକୁ ହିଁ ମନମନାଭବ କୁହାଯାଏ । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଖଧାମର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଛନ୍ତି । ଦୁଃଖଧାମର ବିନାଶ କରାଇ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ସୁଖଧାମରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ହେଉଛି ୮୪ ଜନ୍ମ କେବଳ ଏତିକି କଥା ମନେପକାଇଲେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲେ, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପୁଣି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଉଛ ତେଣୁ ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମାଲିକ ଭାବ । ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ବେଳେ ନିଜକୁ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ଭାବିଲେ ଏହି ଦୁନିଆ ଭୁଲି ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ସୁଖଧାମ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ଦେବତାଙ୍କର ପୂଜାରୀ ହୋଇଥିବେ ସେ ହିଁ ଏହି କଥା ବୁଝିବେ । ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର, ଯାହା ସତ୍ୟ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ବିନାଶୀ ରୋଜଗାର । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ରୋଜଗାରକୁ ହିଁ ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର କୁହାଯାଏ, ବାକି ବିନାଶୀ ଧନ-ଦୌଲତ ହେଉଛି ମିଥ୍ୟା ରୋଜଗାର । ଦ୍ୱାପରରୁ ନେଇ ସେହି ମିଥ୍ୟା ରୋଜଗାର କରି ଆସିଛ । ଏହି ଅବିନାଶୀ ସତ୍ୟ ରୋଜଗାରର ପ୍ରାରବ୍ଧ ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ତ୍ରେତାରେ ପୁରା ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧାକଳ୍ପ ଭୋଗିଥାଅ । ପୁଣି ପରେ ମିଥ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିରୁ ଅଳ୍ପକାଳର କ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗୁର ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ, ଜ୍ଞାନସାଗର ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର ସତ୍ୟ ବାବା ହିଁ କରାନ୍ତି । ଭାରତ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ଥିଲା, ଭାରତ ହିଁ ଏବେ ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ବା ଦେଶଗୁଡିକୁ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ, ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନକାରୀ ସେ ହିଁ ସତ୍ୟ ବାଦଶାହ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଗଡ୍ ଫାଦର, ବାକି ସବୁ ମିଥ୍ୟା ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପିତା କୁହାଯିବ କାରଣ ସେଠାରେ ମିଥ୍ୟା ପାପ ନଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ, ତାହା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ତେଣୁ ଏବେ ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର ପାଇଁ କେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ରୋଜଗାର କରିଥିଲେ, ସେ ହିଁ କରିବେ । ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର କରି ପୁଣି ନିଜର ବାପଘର ଏବଂ ଶ୍ୱଶୁର ଘରକୁ ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର କରାଇବାକୁ ହେବ । ଚାରିଟି ବେଗେନ୍ସ ଆଟ୍ ହୋମ୍ ।

ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଭକ୍ତ ଭକ୍ତି କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । କାରଣ ଯଦି ସମସ୍ତେ ଭଗବାନଙ୍କର ରୂପ ପୁଣି ଭକ୍ତି କାହାକୁ କରିବେ ? ତେଣୁ ଏହି ପଙ୍କରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ନିଜ ପରିବାରରୁ କିଭଳି ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ ? ପ୍ରଥମତଃ ସିଏ ଘରଦ୍ୱାରର ସମାଚାର ଶୁଣାନ୍ତି ହିଁ ନାହିଁ । କୁହ, କାହିଁକି ଶୁଣାଉନାହଁ ? ଜଣାପଡିବା ଦରକାର ନା । କହିବାରେ କ'ଣ ଅସୁବିଧା ଅଛି, ଅମୁକ ଘରର ଥିଲୁ ପୁଣି ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧାରଣ କଲୁ! କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ପଚାରିଲେ ତୁମେ ତୁରନ୍ତ ବତାଇ ପାରିବ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଯଦି କହିବେ ଯେ ଭଗବାନ ଏକ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ତୁମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ କିଏ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ? ଯଦି କହିବେ ବି.କେ. ତେବେ ତାଙ୍କର ସାରା ଧନ୍ଦା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଏପରି କିଏ ନିଜର ଇଜ୍ଜତ ହରାଇବ ? ପୁଣି କେହି ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେବେ ନାହିଁ ତେଣୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ବହୁତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜର ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର କରାଇବାକୁ ହେବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ୨୧ ଜନ୍ମ ସୁଖ ପାଇବେ । କଥା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏତେ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି ହେବା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରହିଛି ।

ପତିତ ଦୁନିଆରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା କହିଥାନ୍ତି ଯେ ଏବେ ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯାଅ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ତ କଳିଯୁଗର ଆୟୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଇଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ବୁଝିବେ କି ସୁଖଧାମ କେଉଁଠି ଅଛି ? କେବେ ହେବ ? ସେମାନେ ତ କହିଥାନ୍ତି ମହାପ୍ରଳୟ ହେଲେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ହେବ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଙ୍ଗୁଳି ଚୁଚୁମି ସାଗରରେ ପିପ୍ପଳ ପତ୍ରରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । କେଉଁଠାର କଥା କେଉଁଠାକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି! ଏବେ ବାବା ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର ଶୁଣାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭି-କମଳରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ହାତରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଏଠାରେ ହିଁ ରହିବେ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ତ ଶାସ୍ତ୍ର ନଥାଏ ନା । ବ୍ରହ୍ମା ଏଠାରେ ହିଁ ରହିବା ଦରକାର । ବିଷ୍ଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରୂପ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ହିଁ ଅଛି । ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏବେ କୁହ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ବାହାରିଛନ୍ତି ନା ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଛନ୍ତି ? ଏହା ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥାକୁ ସିଏ ବୁଝିବେ ଯିଏ ଭଲ ରୂପେ ପଢିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଶରୀର ନ ଛାଡିଛ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିଚାଲିଥିବ । ତୁମେ ବିଲକୁଲ୍ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ, କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟ ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଏକଦମ୍ କଳାହୀନ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମେ ସୁଖଧାମରେ ବହୁତ ଶାନ୍ତିରେ ଥିଲ, ଏବେ ଅଶାନ୍ତିରେ ଅଛ । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ହିସାବ ବତାଇ ପାରିବ । ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧୀ, ଶିଖ୍, ଇସାଇ ମଠ-ପନ୍ଥ ସମସ୍ତେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେବେ ? ଏହାର ହିସାବ ବାହାରିବା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ତ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ହେବେ । ଚାରା ଲାଗିଛି ନା । ଏହା ହେଉଛି ବୁଝିବାର କଥା । ନିଜେ ବୁଝି ଗଲେ ପୁଣି ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ନିଜର ମାତା-ପିତା, ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ପଡେ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ରହିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ନିଜ ପରିବାରକୁ ପ୍ରଥମେ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବାପଘର, ଶ୍ୱଶୁରଘରକୁ ନଲେଜ ଶୁଣାଇବାକୁ ପଡିବ । ବ୍ୟବସାୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଭାଗୀଦାର କରିବାକୁ ପଡେ । ଏଠାରେ ବି ଏହିପରି ହେଉଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କନ୍ୟା ସିଏ ଯିଏ ବାପଘର ଏବଂ ଶ୍ୱଶୁର ଘରର ଉଦ୍ଧାର କରେ । ଅପବିତ୍ର କନ୍ୟା ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ କେଉଁ କନ୍ୟା ? ଇଏ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ଆବୁରେ ଅଧରକୁମାରୀ, କୁମାରୀ କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ବି ତିଆରି ହୋଇଛି ନା । ଏଠାରେ ତୁମର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଆମେ ପୁଣି ଆସିଛୁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ । ଏହି ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିର ବିଲକୁଲ୍ ଅବିକଳ ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଛି, ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗ ତ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ହିଁ ଅଛି । ରାଜଯୋଗର ତପସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଜାଣିବା ଦରକାର ନା! ଏବେ ଜଗତପିତା ଜଗତଅମ୍ବା, ଆଦିଦେବ, ଆଦି ଦେବୀ ବସିଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା, ଆଦିଦେବ କାହାର ସନ୍ତାନ ? ଶିବବାବାଙ୍କର । ଅଧରକୁମାରୀ, କୁମାରୀ କନ୍ୟା ସବୁ ରାଜଯୋଗରେ ବସିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ, ତେବେ ତୁମେ ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ ହେବ । ମୁକ୍ତି, ଜୀବନମୁକ୍ତିଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ତୁମର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଟେ, ଜୈନୀ ଲୋକଙ୍କର ସନ୍ନ୍ୟାସ କେତେ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଅଟେ । କେଶ ଆଦି ଓପାଡିବାର ବହୁତ କଡା ପ୍ରଥା ରହିଛି । ଏହା ତ ହେଉଛି ସହଜ ରାଜଯୋଗ । ଏହା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗର । ଏହା ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି । କେହି ଜୈନ ମୁନି ଆସି ଯଦି ନିଜର ନୂଆ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ତେବେ ତାକୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ନା । ତାହା ତ ଏବେ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଗଲାଣି । କେହି ଜଣେ ଜୈନଧର୍ମ ଆରମ୍ଭ କଲେ ପରେ ତାହା ବଢି ଚାଲିଲା । ଏହା ବି ଡ୍ରାମାରେ ରହିଛି । ଆଦିଦେବଙ୍କୁ ପିତା ଏବଂ ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କୁ ମାତା କୁହାଯିବ । ଏହା ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆଦିଦେବ ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଆଦମ-ବିବି, ଏଡମ୍-ଇଭ୍ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣାଅଛି ଏହି ଏଡମ୍ ଇଭ୍ ଏବେ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପକ ବଂଶାବଳୀର ଇଏ ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ମନ୍ଦିର ଶିବଙ୍କର କିମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରହିଛି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଜୀବନକାହାଣୀ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା! ଏହା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ନଲେଜଫୁଲ୍ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଏପରି ମହିମା କୌଣସି ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କହିଥାନ୍ତି ପରମାତ୍ମା

ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁଣି ମହିମା କାହାର କରିବେ ? ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ପୁଣି ନିଜକୁ ଶିବୋହମ୍ କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ନହେଲେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମହିମା କେତେ ମହାନ । ସେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ । ମୁସଲମାନ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ଆମକୁ ଖୁଦା ଜନ୍ମ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମେ ହେଲୁ ରଚନା । ରଚନା, ରଚନାକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ରଚନାକୁ ରଚୟିତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ, ଏହି କଥାକୁ କେହି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ବୀଜରୂପ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ ଠାରେ ରହିଛି । ବୀଜ ବ୍ୟତୀତ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରଙ୍କଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ବୀଜ ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ନଲେଜ ତାଙ୍କଠାରେ ହିଁ ଥିବ । ସେ ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ନଲେଜ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବୋର୍ଡ ଲଗାଇବା ଦରକାର କି ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଲେ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ଅଥବା ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜା ହୋଇଯିବ । କେତେ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଛ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ନିଜେ ତୁମକୁ ଏହି ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରିଲେ ମାୟାର ମୁଣ୍ଡ କଟିଯିବ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରି ନେଇଯିବି ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବ । ସେଠାରେ ବିକାର ନଥାଏ । କହିଥା'ନ୍ତି ବିକାର ବ୍ୟତୀତ ସୃଷ୍ଟି କିପରି ଚାଲିବ ? କୁହ, ଆପଣ ବୋଧେ ଦେବତାଙ୍କ ପୂଜାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ତ ମହିମା ଗାଇଥାନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଜଗଦମ୍ବା, ଜଗତପିତା ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ରାଜଯୋଗର ତପସ୍ୟା କରି ପତିତରୁ ପବିତ୍ର, ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ନିମନ୍ତେ ହିଁ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭୁଲିବା ପାଇଁ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ମନେକରିବାକୁ ହେବ । ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଇ ସତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ରାଜଯୋଗର ତପସ୍ୟା କରି ନିଜକୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା କରିବାକୁ ହେବ । ମାୟାର ମୁଣ୍ଡ କାଟିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ସଦା ସର୍ବଦା ଘୂରାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଜରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରୟୋଗୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନୁସାରେ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରୟୋଗୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଯେପରି ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗର ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଉଛ ସେହିଭଳି ନିଜର ଶୁଭଭାବନା, ସ୍ନେହଭରା ଭାବନାର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ କର । ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଅନ୍ୟ ଦୀପଗୁଡିକୁ ଜଳାଇଦେଇଥାଏ ସେହିଭଳି ତୁମର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶୁଭଭାବନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇଦେବ । ଏହି ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସ୍ଥୂଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦେଖ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବାର ଅଛି ତେବେ ସଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ହୁଅ, ଝାଉଁଳି ଯାଅ ନାହିଁ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****